

УДК 341.456

<https://doi.org/10.34142/23121661.2020.31.02>orcid.org/0000-0001-9203-1784

© Лозо В.І., 2020

В.І. Лозо**ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ
КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ ЄС****В.І. Лозо****THE ISSUES OF A LEGAL
REGULATION CRIMINALISTICS
ACTIVITY OF EU POLICE SERVICE**

Анотація. У статті розглядається правова регламентація криміналістичного рівня діяльності інтегральної поліцейської служби Європейського Союзу. Актуальність теми визначається необхідністю підвищення ефективності поліції України на основі врахування передового досвіду ЄС.

Ключові слова: статус поліції в ЄС за Лісабонським договором 2007 р.; Проект Робера Шумана; Євроюст, Європол, Фронтекс; групи впливу і спільні слідчі групи; зразки ДНК, дактилоскопічні дані і транспортна реєстрація; передача інформації з обліку імен пасажирів з третіми країнами і організації управління інформацією в сфері свободи, безпеки та правосуддя; ІТ системи ЄС: SIS II, VIS and EURODAC.

Аннотация. В статье рассматривается правовая регламентация криминалистического уровня деятельности интегральной полицейской службы Европейского Союза. Актуальность темы определяется необходимостью повышения эффективности полиции Украины на основе учета передового опыта ЕС.

Ключевые слова: статус полиции в ЕС по Лиссабонскому договору 2007 г.; Проект Робера Шумана; Евроюст, Европол, Фронтекс; группы воздействия и совместные следственные группы; образцы ДНК, дактилоскопические данные и транспортная регистрация; трансферт данных по учету имен пассажиров с третьими странами и организации управления информацией в сфере свободы, безопасности и правосудия; ИТ системы ЕС: SIS II, VIS and EURODAC.

Abstract. In article the legal regulation criminalistics level of EU integrated police service activity is considered. The theme urgency is defined by necessity to improve the efficiency of Ukraine police on the basis of EU advanced experience in this field.

Key words: the police status in EU under the Lisbon Treaty 2007; Rober Schuman Project; Eurojust, Europol, Frontex; Standing Committee on operational cooperation on internal security; groups of intervention and joint investigation teams; samples of DNA, the dactyloscopic data and transport registration; Passenger Name Record (PNR) data; information management in the sphere of freedom, safety and justice; IT EU systems: SIS II, VIS and EURODAC

У статті розглядається правова регламентація криміналістичного рівня діяльності інтегральної поліцейської служби Європейського Союзу. *Актуальність теми* визначається необхідністю підвищення ефективності поліції України на основі врахування передового досвіду ЄС. Обрана тема майже не висвітлювалася вітчизняними дослідниками, тому автори статті вперше вводять у обіг релевантні акти права ЄС і надають їм деяке концептуальне оформлення.

Визначення статусу поліції в Європейському Союзі здебільшого належить до компетенції держав-членів ЄС, а регламентація взаємодії національних відомств належить до спільної компетенції Союзу та країн-учасниць. Але забезпечення «простору безпеки і правосуддя», захист громадян Співтовариства потребує системної співпраці й активного обміну інформацією між правоохоронними органами держав-членів. У законодавстві ЄС закріплені положення, що забезпечують злагоджену взаємодію поліцейських служб і підвищення інтенсивності їхніх дій для ефективної боротьби зі злочинністю на місцевому та загальноєвропейському рівнях.

Після набуття чинності з 01 грудня 2009 р. Лісабонського договору (2007 р.) [1, с. 47–390] перехід від міжнародно-правового підходу до застосування наднаціонального правового інструментарію «першої опори» дозволив виключити низку перешкод для регламентації взаємодії поліцейських органів на рівні ЄС. Особливий розділ «Поліцейське співробітництво» в Договорі про функціонування ЄС указує, що до розвитку цього інституту залучаються всі компетентні органи держав-членів, зокрема поліцейські, митні та інші спеціалізовані служби у сферах запобігання або виявлення кримінальних правопорушень, і проводяться по них розслідування.

Компетентні органи однієї з держав-членів ЄС мають право здійснювати заходи на території іншої держави Євросоюзу у взаємозв'язку та за погодженням з органами останнього. До поставлених завдань належать:

- а) збір, зберігання, оброблення, аналіз доречної інформації та обмін даними;
- б) підтримка навчання персоналу, а також співробітництво в обміні кадрами, забезпечення обладнанням у криміналістичних дослідженнях;
- в) загальні слідчі методи, що належать до виявлення тяжких форм організованої злочинності.

Договір про функціонування ЄС визначає в сучасному первинному праві Союзу дві головні мети в цій сфері: посилення безпосередньої взаємодії між поліцейськими органами держав-членів ЄС, зокрема обмін інформацією та оперативно-розшукову діяльність, і підвищення ефективності їхньої індивідуальної та спільної роботи за допомогою Європолу.

Взаємодія поліцейських служб на рівні Союзу концентрується в таких органах, як Європол та Європейський поліцейський коледж (Серол). Крім того, для досягнення цілей поліцейського співробітництва впроваджені різні інструменти, що містяться в програмі «Запобігання та боротьба зі злочинністю».

Криміналістичні операції проводяться на рівні діяльності Постійного комітету оперативної взаємодії у сфері внутрішньої безпеки, при співробітництві між Особливими групами впливу, у транскордонній взаємодії держав-членів ЄС, при обміні інформацією між правоохоронними органами та діяльності Спільних слідчих груп, при трансферт даних з обліку імен пасажирів і при взаємодії поліції та митних служб.

Аналіз і перспективи криміналістичної діяльності передбачалися в Особливій програмі з попередження та боротьби зі злочинністю (2007–2013), у Рамковій програмі щодо поліцейського й судового співробітництва в сфері кримінальних справ та в Проекті Робера Шумана (1998–2000).

Особливе місце в регулюванні питань криміналістики на рівні ЄС займає Європол [2, с. 37–66]. У межах цієї установи відбувається регламентація доступу до Візової інформаційної системи, діє Європейський поліцейський коледж (CEPOL), відбувається взаємодія з особливою інституцією «підтримання громадського порядку та безпеки», у межах якої діють: Європейська схема охорони громадських діячів, Служба безпеки футбольних матчів міжнародного рівня, Організація обміну інформацією про групових пересуваннях, Група профілактики і контролю хуліганства.

Діяльність іншого органу – Постійного комітету з оперативного співробітництва у сфері внутрішньої безпеки [3, с. 50] – охоплює взаємодію судів у кримінальних справах у цій галузі. Комітет сприяє Раді ЄС у разі терористичних атак, природних або антропогенних лих; забезпечує узгодженість дій, що вживаються Євроюстом [4, с. 1–13], Європолом, Фронтексом [5, с. 1–17] та іншими компетентними органами.

Регулювання питань криміналістики відбувається і в межах співпраці особливих груп впливу [6, с. 73–75] і спільних слідчих груп [7, с. 1–3] за допомогою надання допомоги державі-члену, зокрема обладнання, здійснення експертизи та проведення операцій. Транскордонна взаємодія між поліцейськими й судовими органами країн ЄС передбачає автоматизований доступ до зразків ДНК, дактилоскопічних даних і транспортної реєстрації. У цьому випадку забезпечується захист персональних даних, оброблюваних у межах поліцейської та судової взаємодії під час кримінального діловодства [8, с. 60–71] та обміну інформацією [9].

Регламентація криміналістичної діяльності присутня в глобальному підході до трансферту даних з обліку імен пасажирів третіми країнами [10] і організації управління інформацією у сфері свободи, безпеки та правосуддя [11], які забезпечують транспарентну презентацію Європейських інструментів управління персональною інформацією для потреб правоохоронного та міграційного менеджменту із зазначенням, яка інформація про громадян накопичена, збережена або обмінювана, з якою метою і ким. Ці ж питання стосуються співробітництва поліції та митних служб [12].

Підвищенню ефективності, функціональної сумісності та синергії Європейських баз даних у проведенні криміналістичних дій [13] сприяє узгодженість трьох ІТ-систем, що діють в ЄС: SISII, VIS та EURODAC.

Природне відображення питання криміналістики знайшли і в програмах діяльності поліції на рівні ЄС щодо запобігання та боротьби зі злочинністю [14] і за взаємодією поліції та судів у кримінальному судочинстві [15], у межах яких розвивається координація між правоохоронними органами та іншими національними агентствами й відомствами ЄС, стимулюється публічно-приватне партнерство, фінансуються інноваційні технології.

Рамкова програма співпраці поліцейських і судових органів у кримінальних справах (AGIS) [16] забезпечила скоординований мультидисциплінарний підхід до створення Простору свободи, безпеки та правосуддя, до запобігання та боротьби з організованою злочинністю і торгівлею наркотиками в Європейському союзі. Головні цілі програми передбачають стимулювання взаємодії, обмін інформацією та передовим досвідом між компетентними службами, а також сприяння співробітництву з країнами-кандидатами та державами поза ЄС.

Головними завданнями Європолу в регулюванні криміналістичної діяльності є: збір, зберігання, оброблення, аналіз і обмін інформацією; повідомлення держав-членів про пов'язані з ними кримінальні злочини; сприяння державам-членам у розслідуванні та наданні розвідувальної та аналітичної підтримки; спонукання держав-членів порушувати, проводити та координувати розслідування з особливих справ і пропонувати створення спільних слідчих груп; прогнозувати можливі загрози та складати інші протоколи. Європол також розглядається як центральне відомство для боротьби з підrobкою даних [17, с. 35–36].

Важливою ланкою в діяльності Європолу є системи оброблення інформації. Для виконання поставлених перед ним завдань Європол може обробляти інформацію та результати розвідки, зокрема й анкетні дані. З цією метою заснована Інформаційна система Європолу з аналітичними робочими файлами. Інформація, що надійшла до Системи, може стосуватися осіб, які вчинили або підозрюються в плануванні кримінального злочину. Ці дані можуть мати відношення безпосередньо до особи (ім'я, національність, номер соціального страхування і т.п.) або до скоєного злочину.

Діяльність поліції на рівні Союзу передбачає регламентацію відносин із партнерами. Для виконання своїх завдань Європол може співпрацювати з іншими установами ЄС, зокрема з Євроюстом, Європейським управлінням для боротьби із шахрайством (OLAF) [18, с. 20–22], Європейським Агентством із зовнішніх кордонів (Frontex) [19, с. 1–17], CEPOL [20, с. 63–70], Європейським Центральним банком (ECB) [21, с. 230–250], Європейським центром контролю за наркотиками й наркоманією (EMCDDA) [22, с. 1–13] та eu-LISA – Агентством ЄС із великомасштабних ІТ-систем. Як встановлено Радою ЄС,

Європол може також співпрацювати з країнами третього світу й організаціями, зокрема Міжнародною кримінальною поліцією – Інтерполом.

Європейський поліцейський коледж – CEPOL-орган мережної взаємодії, що складається з національних навчальних інститутів для старших поліцейських чинів з метою розроблення спільного підходу до вирішення головних проблем, що виникають під час попередження та боротьби зі злочинністю, за допомогою навчальних курсів і семінарів для кваліфікованих поліцейських офіцерів, упровадження програм узгодження діяльності та поширення передового досвіду.

Головними стратегічними загрозами безпеці Європи на цей час вважаються тероризм, незаконний обіг зброї та наркотиків, нелегальна міграція населення і торгівля людьми, військово-політичні конфлікти та хвилі біженців. Названі процеси є також джерелом величезних прибутків тих суб'єктів, які причетні до цього «бізнесу», наприклад, тіньова діяльність деяких державних і корпоративних структур. І все це на тлі глибокої системної кризи, яка не вщухає з 2008 р.

Обмін інформацією, зокрема й криміналістичного характеру, між національними правоохоронними органами забезпечують такі структури:

1) шенгенська інформаційна система (SIS), у межах якої діють спеціалізовані національні бюро SIRENE (допоміжні інформаційні відгуки на національні запити) [23, с. 145–152], служби контролю кордонів [24, с. 4–23] та реєстрації транспорту [25, с. 1–3], налагоджено спільне встановлення причетних до злочинів осіб [26, с. 63–84];

2) візова інформаційна система (VIS), що забезпечує візову ідентифікацію осіб, захист мандрівників, сприяння біженцям, оброблення персональної інформації під наглядом Європейського інспектора із захисту даних.

Загальна Європейська модель обміну інформацією (EIXM) допомагає державам-членам у реалізації таких чинних правових інструментів, як «Прюмське рішення» [27] про створення загальноєвропейської бази ДНК, дактилоскопічних даних, реєстраційних відомостей про транспорт, а також про проведення спільних операцій у разі інцидентів у місцях масового скупчення населення або «Шведська ініціатива» щодо встановлення правил обміну оперативною інформацією та розвідданими для проведення розслідувань у кримінальних справах [28, с. 89–100].

Розвиток оперативного співробітництва між Європолом, Сеполом, Фронтексом, Євроюстом, а також EU-Lisa, EMCDDA, EASO, Спільними слідчими командами та Особливими групами впливу здійснюється насамперед за допомогою Поліцейського циклу ЄС (EU Policy Cycle) для тяжких злочинів та організованої злочинності, за допомогою якого держави-члени координують спільні пріоритети та оперативну діяльність у боротьбі зі злочинними організаціями; за допомогою спільних операцій із розслідувань у сфері міжнародної злочинності, а також шляхом підтримки з боку спеціалізованих агентств ЄС.

Підтримка дій держав-членів за допомогою фінансування, навчання, досліджень та інновацій у свою чергу передбачає встановлення національних баз даних і встановлення автоматизованого доступу до них. Для забезпечення системного розслідування кримінальних злочинів країни-члени Євросоюзу заснували національні аналітичні картотеки ДНК. Довідкові дані, що складаються з некодованої частини ДНК і довідкових номерів, які не дозволяють ідентифікувати приватну особу, стали доступними для інших країн-членів ЄС для проведення автоматизованих пошуків. Ці пошуки виробляються національними інформаційними бюро шляхом порівняння профілів ДНК, але тільки на основі індивідуальних випадків і методом підбору (hit/no-hit manner). Якщо пошук забезпечує ідентифікацію, то проводить його національне інформаційне бюро і отримує довідкові дані автоматизованим способом. Якщо для приватної особи, яка перебуває під слідством або проти якої проводиться кримінальне судочинство, профіль ДНК не знайдений, на запитувану країну-член ЄС може бути покладено обов'язок створити на цю особу такий профіль.

Країни Співтовариства зобов'язуються також зробити доступними довідкові дані з національних автоматизованих систем ідентифікації відбитків пальців (AFIS). Із цією метою довідкові відомості будуть складатися тільки з дактилоскопічних даних і номерів посилок. Пошуки проводяться за допомогою порівняння дактилоскопічних даних і, як і у випадку з ДНК, тільки в окремих випадках на основі методу підбору. Підтвердження відповідності проводиться національним інформаційним бюро країни Євросоюзу, яка подала запит. Надання подальших доступних анкетних даних для зіставлення ДНК або дактилоскопічних даних та іншої інформації, що стосується довідкових відомостей, регулюється національним правом.

Національним контактним пунктам також має бути наданий доступ до певних національних реєстраційних відомостей про транспортні засоби через автоматизовані онлайн-пошукові системи. Ці пошуки можуть проводитися тільки за повною інформацією про шасі або за реєстраційними номерами транспорту.

До розвитку цього напрямку співробітництва належить і забезпечення даних про масштабні події та пригоди. Для запобігання кримінальним злочинам та підтримання громадського порядку та безпеки держави-члени ЄС через свої національні інформаційні бюро повинні повідомляти один одному неперсоніфіковані дані про події міжнародного виміру. Особиста інформація може надаватися, тільки якщо ці особи можуть становити загрозу громадському порядку або за певних обставин можуть скоїти кримінальні злочини. Однак ці дані можуть використовуватися лише щодо передбачених подій і мають бути видалені, як тільки були використані для цієї мети, але не пізніше ніж через рік після надання.

У цьому аспекті передбачається також надання інформації для боротьби з тероризмом. Для запобігання терористичним злочинам (але тільки в окремих випадках і в межах необхідних підстав для припущення про те, що кримінальні злочини можуть бути вчинені) держави-члени ЄС можуть через національні інформаційні бюро надавати один одному таку інформацію:

- а) прізвище та ім'я;
- б) дату та місце народження;
- в) опис умов, які ведуть до припущення про вчинення злочину.

Країна, яка надає ці відомості, може покласти на приймаючу країну певні зобов'язальні умови для використання даних. Важливим у цій сфері співробітництва є забезпечення захисту даних.

Необхідність поліпшення обміну правоохоронною інформацією між членами ЄС була відзначена на засіданні Європейської Ради в Тампері (жовтень 1999 р.) і підтверджена Гаазькою програмою в листопаді 2004 р., Прюмським договором 27 травня 2005 р. про зміцнення міжнародного співробітництва, особливо в боротьбі з тероризмом, міжнародною злочинністю та незаконною міграцією, підписаним Бельгією, Німеччиною, Іспанією, Францією, Люксембургом, Нідерландами та Австрією було встановлено процедуру більш ефективного обміну інформацією в рамках кримінального розслідування. Рішення Ради ЄС 2008/615/JHA від 23 червня 2008 р. [29, с. 1–11] спрямоване на включення положень цього Договору в правове поле ЄС.

Набуття чинності Прюмської конвенції 2005 р. про розширення транс-кордонного співробітництва [30] приводить до напіваавтоматичної згоди на прийом і відправлення повітряних суден іншої держави – учасниці Конвенції з озброєними «повітряними маршалами». Згідно з положеннями ст. 18, сторони на запит надають «повітряним маршалам» загальний дозвіл на носіння зброї, спорядження та обладнання на польоти та в аеропортах.

Наведені акти уніфікували основні терміни, використовувані в документах і на практиці. Дактилоскопічні дані – це зображення явних і прихованих відбитків пальців і долонь та їхніх зразки, збережені та включені в автоматизовану базу даних. Некодована частина ДНК – зони хромосом, що не виражені генетично. Профіль ДНК – символ або номерний код, який є набором ідентифікаційних характеристик некодованої частини проаналізованого зразка людської ДНК. Автоматизований пошук – процедура онлайнного доступу до консультації по базах даних однієї, декількох або всіх країн Європейського Союзу. Процедура «підбору» (Hit/no-hit) передбачає надання сторонами одна одній обмеженого доступу до довідкових відомостей у їхніх національних базах даних про ДНК, відбитки пальців і право використовувати ці дані для автоматизованої перевірки профілів ДНК і відбитків пальців. У цьому випадку персональна інформація, пов'язана з довідковими даними, залишається недоступною стороні, яка їх вимагає.

Трохи докладніше розглянемо метод (або процедуру) підбору. Схема доступу до даних покликана забезпечити захист від довільного пошуку, а також сформувати механізм знеособленого пошуку за індивідуальними випадками. Пошуковий запит ґрунтується на збігові інформації в процесі порівняння даних. У зв'язку з тим, що в базах містяться відомості знеособлені, їхній збіг не веде автоматично до отримання інформації, за якою можна встановити особистість суб'єкта даних. У разі позитивного результату пошуку через систему національних контактів направляється відповідь про отримання відповідної інформації. Персональні дані надаються тільки відповідно до законодавства держави, власника інформації.

За ст. 4 Конвенції держави, у межах кримінального розслідування можуть здійснювати порівняння неідентифікованих зразків ДНК із тими зразками, які містяться в банках даних інших держав. У разі збігу відомостей вони мають право отримати інформацію про суб'єкта даних. Для відомостей, що дозволяють ідентифікувати особу, є низка обмежень, що дозволяють остаточне рішення залишати за державою-власником інформації.

Персональні дані надаються лише у випадках, коли наявна сукупність доказів дозволяє констатувати, що особи можуть скоїти злочини або становлять загрозу для охорони громадського порядку й забезпечення громадської безпеки. У зв'язку з цим окремі дослідники вважають, що ці положення легалізують практику складання «чорних списків», коли для забезпечення безпеки під час проведення заходів, що мають значний суспільно-політичний резонанс (наприклад, зустрічі «великої вісімки»), можуть практикуватися превентивні затримання або відмови у в'їзді на кордоні.

Деякі суміжні питання були врегульовані також Рішенням Ради ЄС 2008/616 / JHA від 23 червня 2008 р. про виконання Рішення 2008/615 / JHA про посилення міжнародного співробітництва, особливо в боротьбі з тероризмом і міжнародною злочинністю [31], які закріпили адміністративні й технічні заходи, необхідні для реалізації цього акта.

Рішення Ради ЄС 2008/615/JHA передбачало обмін між компетентними органами держав-членів такими видами інформації, як:

- профілі ДНК і відбитки пальців фізичних осіб (наприклад, обвинувачених);
- відомості про реєстрацію транспортних засобів;
- інформація про великі заходи транскордонного характеру (наприклад, про чемпіонати світу або інші міжнародні спортивні змагання);
- персональні дані та інша інформація щодо осіб, які можуть представляти терористичну небезпеку.

Технічні положення викладені в додатку до Рішення. Реалізацію цих приписів підкріплювало Рішення Ради ЄС 2008/617 / JHA від 23 червня 2008 р. про підвищення якості співпраці між Особливими групами впливу держав-членів ЄС у кризових ситуаціях.

Сферу дії цих актів розширило Рішення Ради ЄС 2010/482 / EU від 26 липня 2010 р. про укладення угоди між Європейським союзом та Ісландією і Норвегією про застосування певних положень Рішення ради 2008/516 / JHA і Рішення Ради ЄС 2008/616 / JHA і додатки до нього [32].

Отже, правова регламентація криміналістичного рівня діяльності інтегрованої поліцейської служби ЄС підвищує ефективність поліції в забезпеченні «простору безпеки та правосуддя» і захисту громадян за допомогою системної співпраці й активного обміну інформацією між правоохоронними органами держав-членів.

Література

1. Consolidated version of the Treaty on the Functioning of the European Union // OJ C 326, 26.10.2012;
2. Council Decision of 6 April 2009 establishing the European Police Office (Europol) // OJ L 121, 15.5.2009;
3. Council Decision 2010/131 of 25 February 2010 on setting up the Standing Committee on operational cooperation on internal security // OJ L 52, 3.3.2010;
4. Council Decision 2002/187/JHA of 28 February 2002 setting up Eurojust with a view to reinforcing the fight against serious crime // OJ L 63, 6.3.2002;
5. Regulation (EU) No 1168/2011 of the European Parliament and of the Council of 25 October 2011 amending Council Regulation (EC) No 2007/2004 establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union // OJ L 304, 22.11.2011;
6. Council Decision 2008/617/JHA of 23 June 2008 on the improvement of cooperation between the special intervention units of the Member States of the European Union in crisis situations // OJ L 210, 6.8.2008;
7. Council Framework Decision of 13 June 2002 on joint investigation teams OJ L 162, 20.6.2002;
8. Council Framework Decision 2008/977/JHA of 27 November 2008 on the protection of personal data processed in the framework of police and judicial cooperation in criminal matters // OJ L 350, 30.12.2008;
9. Communication from the Commission to the Council and the European Parliament – Towards enhancing access to information by law enforcement agencies (EU information policy) / COM/2004/0429 final. URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52004DC0429>;
10. Communication from the Commission of 21 September 2010 on the global approach to transfers of Passenger Name Record (PNR) data to third countries // COM/2010/0492 final. URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52010DC0492>;
11. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council of 20 July 2010 – Overview of information management in the area of freedom, security and justice // COM/2010/0385 final. URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52010DC0385>;
12. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council – Enhancing police and customs cooperation in the European Union – I. Report on achievements since the entry into force of the Treaty of Amsterdam – II. Proposals for improvements // COM/2004/0376 final/ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52004DC0376>;
13. Communication from the Commission to the Council and the European Parliament on improved effectiveness, enhanced interoperability and synergies among European databases in the area of Justice and Home Affairs / COM/2005/0597 final. URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52005DC0597>;
14. Рішення Ради ЄС 2007/125/JHA від 12 лютого 2007 р. URL: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32007D0125:EN:NOT>;
15. http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/police_customs_cooperation/133177_en.htm (AGIS);
16. Рішення Ради ЄС 2002/630/JHA від 22 липня 2002 р. // Official Journal L 203 of

01.08.2002; **17.** Council Decision 2005/511/JHA of 12 July 2005 on protecting the euro against counterfeiting, by designating Europol as the Central Office for combating euro counterfeiting OJ L 185, 16.7.2005; **18.** 1999/352/EC, ECSC, Euratom: Commission Decision of 28 April 1999 establishing the European Anti-fraud Office (OLAF) (notified under document number SEC(1999) 802) OJ L 136, 31.5.1999; **19.** Regulation (EU) No 1168/2011 of the European Parliament and of the Council of 25 October 2011 amending Council Regulation (EC) No 2007/2004 establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union // OJ L 304, 22.11.2011; **20.** Council Decision 2005/681/JHA of 20 September 2005 establishing the European Police College (CEPOL) and repealing Decision 2000/820/JHA // OJ L 256, 1.10.2005; **21.** Consolidated version of the Treaty on the Functioning of the European Union. Protocol (No 4) on the statute of the European System of Central Banks and of the European Central Bank // OJ C 326, 26.10.2012; **22.** Regulation (EC) No 1920/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (recast) // OJ L 376, 27.12.2006; **23.** List of N.SIS II Office and the national SIRENE Bureaux // OJ C 278, 22.8.2014; **24.** Regulation (EC) No 1987/2006 of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on the establishment, operation and use of the second generation Schengen Information System (SIS II) // Official Journal – OJ L 381, 28.12.2006; **25.** Regulation (EC) No 1986/2006 of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 regarding access to the Second Generation Schengen Information System (SIS II) by the services in the Member States responsible for issuing vehicle registration certificates // OJ L 381, 28.12.2006; **26.** Council Decision 2007/533/JHA of 12 June 2007 on the establishment, operation and use of the second generation Schengen Information System (SIS II) // OJ L 205, 7.8.2007; **27.** Decision 2008/615 of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime // Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime // OJ L 210, 6.8.2008, p. 1–11; Council Decision 2008/617/JHA of 23 June 2008 on the improvement of cooperation between the special intervention units of the Member States of the European Union in crisis situations // Council Decision 2008/617/JHA of 23 June 2008 on the improvement of cooperation between the special intervention units of the Member States of the European Union in crisis situations // OJ L 210, 6.8.2008, p. 73–75; **28.** Council Framework Decision 2006/960/JHA of 18 December 2006 on simplifying the exchange of information and intelligence between law enforcement authorities of the Member States of the European Union // OJ L 386, 29.12.2006; **29.** Council Decision 2008/615/JHA of 23 June 2008 on the stepping up of cross-border cooperation, particularly in combating terrorism and cross-border crime // OJ L 210, 6.8.2008; **30.** Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data of 28 January 1981 // Council of Europe official website. URL: <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/108.htm>; **31.** Official Journal L 210 of 6.8.2008; **32.** OJ L 238 of 9.9.2010.